

kedves Profexor Urak!

no. 14

Boosáruauak meg a levelünk tábori volta miatt. Földön úgy nézik azépen és gondosan irni. Azt kívánom most a tartalom a fontos. Igyekeznünk mi V. erdőmérnök-hallgatók mindent kénytelenesen leírni egészen napjainkig.

1956 XI. 4-én jöttünk át a határon olyan céllal, hogy a Német-Kitátón egyetünk a városban és a Főiskolán maradt hallgatókkal. Sajnos a szervünk nem sikerült, mert elfogtak bennünket az osztrák katonák. 3 nappal határőrkkel együtt kerültünk fogdába az első perctől kezdve folyamatosan katonák őrizték bennünket és interuátótáborban vagyunk jelenleg is. Az a Kérésünk a Profexor Urak felé, hogy adjanak érdekünkben. Nem akarunk mi interuátótáborban élni. Ha 1956 XI. 8-án 14^h-kor indultunk Salzburgba egy újabb interuátótáborba. Mi nem akarunk Földön- földön élni. Mi csak akarunk menni a legközelebbi időn belül. Az V. éves erdőmérnök hallgatók egyetemesen amellett vannak, hogy csak mindenáron, mi nem akarunk külföldön tanulni semmi-féle képpen. Állásponturnkat elmondtuk. Kérésünket újra megismétlém. Akommal kértünk meg bennünket és egyenített a kijött egyetemistákat. Az V. éves erdőmérnök-hallgatók közül 80-an vagyunk ind. Kb 200 egyetemista van összesen. Ha tudnak segíteni segítsenek rajtunk. Együtt akarunk menni az önz egyetemistákkal és mindenáron csak akarunk menni.

Tisztelettel

V. éves erdőmérnök hallgatók

Hó szerencsét!

Klosterneuburg 1956 XI. 8.

5207